

ANNEX II

1. Part A de l'annex II del Reial decret 569/1990, de 27 d'abril

Residus de plaguicides	Límits màxims en mg/kg		
	A la matèria grassa inclosa en la carn, preparats de carn, menuts i greixos animals que figuren a l'annex I dins dels codis NC 0201, 0202, 0203, 0204, 0205 00 00, 0206, 0207, ex 0208, 0209 00, 0210, 1601 00 i 1602 (1) (4)	A la llet de vaca fresca i a la llet de vaca sencera que figuren a l'annex I dins dels codis NC 0401; en els altres productes alimentaris dels codis 0401, 0402, 0405 00 i 0406, de conformitat amb (2) (4)	Als ous frescos sense closca, per als ous d'au i rovells d'ou que figuren a l'annex I dins dels codis NC 0407 00 i 0408 (3) (4)
Picoxistrobina . . .	0,05(*) (p)	0,02 (*) (p)	0,05 (*) (p)

(*) Indica el llindar de determinació analítica.

(p) Indica el límit màxim de residus provisional.

(1) Respecte als productes alimentaris que tinguin un contingut de matèries grasses igual o inferior al 10% en pes, el contingut de residus ha de tenir relació amb el pes total del producte desossat. En aquest cas, el límit màxim ha de ser igual a la desena part del valor en relació amb el contingut de matèries grasses, si bé ha de ser almenys igual a 0,01 mg/kg.

(2) Per determinar el contingut de residus de la llet de vaca fresca i de la llet de vaca sencera, el càlcul s'ha de basar en un contingut de matèries grasses igual al 4% en pes. En cas de llet fresca i llet sencera d'un altre origen animal, els residus s'han d'expressar basant-se en la matèria grassa.

Respecte als altres productes alimentaris recollits en els codis NC 0401, 0402, 0405 00 i 0406 de l'annex I:

Que tinguin un contingut de matèries grasses inferior al 2% en pes, el límit màxim ha de ser igual a la meitat del fixat per a la llet fresca i la llet sencera,

Que tinguin un contingut de matèries grasses igual o superior al 2% en pes, el límit màxim s'ha d'expressar en mg/kg de matèria grassa; en aquest cas, el límit màxim serà igual a 25 vegades el fixat per a la llet fresca i la llet sencera.

(3) Respecte als ous i ovoproductes amb un contingut de matèries grasses superior a un 10%, el límit màxim s'ha d'expressar en mg/kg de matèria grassa. En aquest cas, el límit màxim ha de ser 10 vegades superior al corresponent als ous frescos.

(4) Les notes 1, 2 i 3 no s'apliquen als casos en què s'indiqui el llindar de determinació analítica.

2. Part B de l'annex II del Reial decret 569/1990, de 27 d'abril

Residus de plaguicides	Límits màxims en mg/kg		
	A la carn, inclosa la matèria grassa, preparats de carn, menuts i greixos animals que figuren a l'annex I dins dels codis NC 0201, 0202, 0203, 0204, 0205 00 00, 0206, 0207, ex 0208, 0209 00, 0210, 1601 00 i 1602	A la llet i als productes lactis que figuren a l'annex I dins dels codis NC 0401, 0402, 0405 00 i 0406	Als ous frescos sense closca, ous d'au i rovells d'ou que figuren a l'annex I en els codis NC 0407 00 i 0408
Amitraz, inclosos els metabòlits que contenen la fracció 2,4-dimetilanilina, expressats en amitraz . . . . . Propiconazol	0,05 (*) Aus de corral Fetge de remugants 0,1 (p) altres productes d'origen animal 0,01 (*) (p)	0,01 (*) (p)	0,01 (*) 0,01 (*) (p)

(*) Indica el llindar de determinació analítica.

(p) Indica el límit màxim de residus provisional.

CAP DE L'ESTAT

2300 REIAL DECRET LLEI 2/2006, de 10 de febrer, pel qual es modifiquen els tipus impositius de l'impost sobre les labors del tabac, s'estableix un marge transitori complementari per als expenedors de tabac i timbre i es modifica la Llei 28/2005, de 26 de desembre, de mesures sanitàries enfront del tabaquisme i reguladora de la venda, el subministrament, el consum i la publicitat dels productes del tabac. («BOE» 36, d'11-2-2006.)

La imposició sobre les labors del tabac constitueix una font rellevant d'ingressos tributaris per a les hisendes territorials espanyoles. A més, com que la finalitat d'aquesta imposició és essencialment recaptadora, també serveix, no obstant això, com un instrument al servei de la política sanitària i així se la reconeix com un mitjà eficaç per elevar el preu del tabac i, per tant, aconseguir una reducció del seu consum, en particular pels joves.

Tanmateix, les mesures fiscals adoptades recentment en aquesta matèria no han estat traslladades per les compa-

nyies als preus de venda al públic dels cigarrets de la manera esperada. Per això es fa necessari incrementar novament els tipus impositius de l'impost sobre les labors del tabac. A més, aquesta mesura es reforça amb la introducció d'un import mínim de percepció que complementa la capacitat recaptadora de l'impost a la vegada que afavoreix l'increment del preu dels cigarrets que presenten uns preus més baixos. Aquest import mínim de percepció es fixa respectant el que estableix l'article 16.5 de la Directiva 95/59/CE del Consell, de 27 de novembre de 1995, relativa als impostos diferents dels impostos sobre el volum de negocis que graven el consum de labors del tabac.

Tot això es concreta en una pujada del tipus impositiu «ad valorem» fins a situar-lo en el 57 per 100, en un augment del tipus impositiu específic, que queda fixat en 8,20 euros per 1.000 cigarrets, i en la introducció d'un impost mínim de 55 euros per 1.000 cigarrets. Per evitar un increment del diferencial de tributació entre els cigarrets i la resta de les labors del tabac, també s'eleva els tipus impositius –que són exclusivament «ad valorem»– aplicables a aquestes últimes en una proporció similar a aquella en què s'incrementa la fiscalitat global percentual per als cigarrets.

La Llei 13/1998, de 4 de maig, d'ordenació del mercat de tabacs i normativa tributària, reconeix com a peça fonamental d'aquest mercat la xarxa d'expendedoris de tabac i timbre

a través de la qual s'articula el monopoli del comerç al detall de labors del tabac. En efecte, el titular del monopoli és l'Estat, que l'exerceix a través de la xarxa esmentada els titulars de la qual –els expenedors– tenen la condició de concessionaris de l'Estat.

La Llei 13/1998 regula la retribució d'aquests expenedors fixant-la en un marge sobre l'import de les seves vendes de labors del tabac expressat com un percentatge del preu de venda públic d'aquestes. En particular, el marge aplicable respecte de les vendes de cigarrets està fixat en el 8,5 per 100 del preu de venda al públic d'aquests.

Alhora, la Llei 13/1998 estableix que els preus de venda al públic de les labors els fixen lliurement els seus fabricants i importadors. El recent increment de la fiscalitat de les labors del tabac, al contrari del que era previsible, no només no ha comportat un increment dels preus de venda al públic dels cigarrets sinó que, paradoxalment, sembla haver estat el detonant de les decisions successives de les companyies tabaqueres més significatives de procedir a una reducció substancial d'aquests preus, especialment de les marques amb una presència tradicional en aquest mercat.

En aquest sentit, la indicada reducció dels preus de venda al públic dels cigarrets està produint un menyscabament significatiu en la retribució dels expenedors. Encara que això no suposa cap alteració dels termes de la concessió administrativa de la qual els expenedors són titulars, el Govern ha volgut adoptar una mesura excepcional i temporalment limitada que permeti compensar les pèrdues que aquells han experimentat en la seva retribució com a conseqüència de la inusual situació que viu actualment el mercat dels cigarrets. La mesura consisteix a fixar un marge transitori complementari que han de percebre els expenedors per les seves vendes de cigarrets durant la vigència de la mesura. D'altra banda, i quan es considera que s'ha de disposar de més flexibilitat per establir l'import del marge transitori complementari i per determinar la finalització de la seva vigència, s'autoritza el ministre d'Economia i Hisenda per variar el percentatge del marge transitori complementari, així com per anticipar, dins de l'àmbit temporal que es determina en la norma, la data de la finalització de la seva vigència.

La Llei 28/2005, de 26 de desembre, de mesures sanitàries enfront del tabaquisme i reguladora de la venda, el subministrament, el consum i la publicitat dels productes del tabac, només permet la venda d'aquests productes a través de la xarxa d'expendedoris de tabac i timbre o de màquines expenedores, degudament autoritzades, i ubicades en determinats llocs.

En concret, aquestes màquines s'han d'ubicar a l'interior de locals, centres o establiments en els quals no estigui prohibit fumar, així com en els d'hostaleria o restauració en els quals es permet habilitar zones de fumadors, i en una localització que permeti la vigilància directa i permanent del seu ús per part del titular del local o dels seus treballadors.

Transcorregut ja una mica més d'un mes des de l'entrada en vigor de la Llei es fa necessari, per evitar els perjudicis econòmics que es podrien produir en el sector, sense minvar la salut pública dels ciutadans, modificar l'apartat b) de l'article 4 de la Llei 28/2005 per permetre als quioscos de premsa, de forma limitada, la venda de productes del tabac a través de màquina expenedora situada al seu interior.

Finalment, quant a la figura jurídica a través de la qual s'aprova aquesta mesura, s'ha de destacar en primer lloc que s'adopta una modificació que afecta l'import dels tipus impositius, que està subjecta al principi de reserva de llei. En segon lloc, es fixa un marge transitori complementari de retribució dels expenedors i s'habilita el ministre d'Economia i Hisenda per variar-lo i, si s'escau, per anticipar la data de finalització de la seva vigència, fet que exigeix així mateix la promulgació d'una norma amb rang de llei en la qual es complementa el marge que regula l'esmentada Llei d'ordenació del mercat de tabacs i normativa tributària. Finalment, com és necessari modificar la Llei 28/2005, resulta indispensable acudir a la fórmula del reial decret llei per raons de rang normatiu.

Aquestes mesures s'adopten tenint en compte les especials circumstàncies que concorren en l'actualitat en el mercat de cigarrets que s'han descrit anteriorment. En aquest sentit, quant a l'increment dels tipus impositius, l'existència, en el marc d'una tramitació parlamentària ordinària, d'un període de temps prolongat entre el coneixement de la mesura i la seva entrada en vigor, afectaria negativament la seva efectivitat i podria provocar, a més, distorsions i conductes especulatives en el mercat que es veurien aguditzades atesa la seva situació actual.

Així mateix, pel que fa a la fixació d'un marge transitori complementari de retribució dels expenedors i a l'habilitació al ministre d'Economia i Hisenda per variar-lo i, si s'escau, per anticipar la data de finalització de la seva vigència, la situació del mercat descrita exigeix una actuació immediata ja que, d'una banda, els expenedors han vist reduïts els seus ingressos de manera sobtada, fet que aconsella adoptar mesures com més urgents millor per assegurar un reequilibri, sota la pena que continuï aquesta reducció d'ingressos amb les conseqüències en la situació econòmica de la xarxa d'expenedors que podrien, en alguns casos, resultar irreversibles. D'altra banda, el Govern adopta aquesta decisió com un instrument de la seva política econòmica que, si no s'aplica immediatament, perdrà tota virtualitat, ja que les condicions del mercat podrien tornar-se a alterar i convertir en ineficaç, si no en contraproductiu, la mesura que ara s'adopta. Finalment, no s'ha d'oblidar que la mesura que regula aquest Reial decret llei té una naturalesa extraordinària i limitada en el temps, de manera que no té sentit adoptar-la en una norma amb rang de llei que exigeix una dilatada tramitació ja que, quan entri en vigor, poden haver desaparegut, o estar a punt de desaparèixer, les circumstàncies que justifiquen adoptar-la i poden no resultar ja remeiables els efectes perjudicials per als expenedors que es pretenen evitar.

Pel que fa a la modificació de la Llei 28/2005, la reforma obeeix a la necessitat de no causar un perjudici econòmic a un sector els ingressos per la venda de tabac del qual han estat tradicionalment importants. L'entrada en vigor de la Llei ha evidenciat la necessitat de minimitzar-ne l'impacte, impacte que podria arribar a ser econòmicament costós per a un sector modest com el dels venedors de premsa, si s'espera a la tramitació d'una norma amb rang de llei pel procediment ordinari. Aquesta finalitat és perfectament compatible amb la defensa de la salut pública que competeix als poders públics per bé que la dispensació de tabac en aquests casos segueix estant fortament limitada, especialment per evitar l'accés dels menors a aquests productes.

Aquestes circumstàncies justifiquen el recurs a la figura jurídica del reial decret llei, ja que es dona el supòsit habilitant de l'extraordinària i urgent necessitat que la nostra Constitució exigeix per utilitzar-lo.

En virtut d'això, fent ús de l'autorització que conté l'article 86.1 de la Constitució espanyola, a proposta conjunta del vicepresident segon del Govern i ministre d'Economia i Hisenda i de la ministra de Sanitat i Consum, i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 10 de febrer de 2006,

DISPOSO:

Article primer. *Impost sobre les labors del tabac.*

Amb efectes a partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, l'article 60 de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials, queda redactat de la manera següent:

«Article 60. *Tipus impositius.*

L'impost s'exigeix d'acord amb la tarifa següent:

Epígraf 1. Cigars i cigars petits: 13,5 per 100.

Epígraf 2. Cigarrets: excepte en els casos en què sigui aplicable l'epígraf 5, els cigarrets estan gravats simultàniament als següents tipus impositius:

- a) Tipus proporcional: 57 per 100.
- b) Tipus específic: 8,20 euros per cada 1.000 cigarrets.

Epígraf 3. Picadura de tabac per cargolar: 41,5 per 100.

Epígraf 4. Les altres labors del tabac: 25 per 100.

Epígraf 5. Els cigarrets estan gravats al tipus únic de 55 euros per cada 1.000 cigarrets quan la suma de les quotes que resultarien de l'aplicació dels tipus de l'epígraf 2 sigui inferior a la quantia del tipus únic establert en aquest epígraf.»

Article segon. *Marge transitori complementari per als expenedors de tabac i timbre.*

1. Sense perjudici del que estableix l'apartat 2 i amb efectes a partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei i fins al dia 30 de juny de 2006, els expenedors de tabac i timbre perceben un marge transitori complementari per les seves vendes de cigarrets del 0,25 per 100, calculat sobre el preu de venda al públic.

2. No obstant el que estableix l'apartat anterior, s'autoritza al ministre d'Economia i Hisenda perquè:

- a) Modifiqui el marge transitori complementari, sempre que la seva quantia no excedeixi l'1 per 100.
- b) Determini una data de finalització de la vigència del marge transitori complementari anterior al dia 30 de juny de 2006.

3. El marge transitori complementari es percep en les mateixes condicions i amb els mateixos requisits que el marge que preveu l'article 4, apartat set, de la Llei 13/1998, de 4 de maig, d'ordenació del mercat de tabacs i normativa tributària.

Article tercer. *Modificació de la Llei 28/2005, de 26 de desembre, de mesures sanitàries enfront del tabaquisme i reguladora de la venda, el subministrament, el consum i la publicitat dels productes del tabac.*

Es fa una nova redacció de l'apartat b) de l'article 4 de la Llei 28/2005, de 26 de desembre, de mesures sanitàries enfront del tabaquisme i reguladora de la venda, el subministrament, el consum i la publicitat dels productes del tabac, en els termes següents:

«b) Ubicació: les màquines expenedores de productes del tabac només es poden ubicar a l'interior de quioscos de premsa situats en la via pública o a l'interior de locals, centres o establiments en què no estigui prohibit fumar, així com en aquells a què es refereixen les lletres b), c) i d) de l'article 8.1 en una localització que permeti la vigilància directa i permanent del seu ús per part del titular del local o dels seus treballadors. No es poden ubicar en les àrees annexes o d'accés previ als locals, com són les zones de tallavents, porxos, pòrtics, passadissos de centres comercials, vestíbuls, distribuïdors, escales, porxos o llocs similars que puguin ser part d'un immoble però no en constitueixen pròpiament l'interior.»

Disposició final única: *Entrada en vigor.*

El present Reial decret llei entra en vigor el mateix dia de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 10 de febrer de 2006.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

MINISTERI D'AFERS EXTERIORS I DE COOPERACIÓ

2302 *ACORD per a la promoció i protecció recíproques d'inversions entre el Regne d'Espanya i la República Federal de Nigèria, fet a Abuja el 9 de juliol de 2002. («BOE» 36, d'11-2-2006.)*

ACORD PERA LA PROMOCIÓ I PROTECCIÓ RECÍPROQUES D'INVERSIONS ENTRE EL REGNE D'ESPANYA I LA REPÚBLICA FEDERAL DE NIGÈRIA

El Regne d'Espanya i la República Federal de Nigèria, d'ara endavant anomenats «les parts contractants»,

Amb la voluntat d'intensificar la seva cooperació econòmica en benefici recíproc dels dos països,

Proposant-se crear condicions favorables per a les inversions realitzades per inversors de cada part contractant en el territori de l'altra part contractant,

Reconeixent que la promoció i protecció de les inversions d'acord amb el present Acord estimulen les iniciatives en aquest camp, i

Reconeixent que cada part contractant té dret a regular, mitjançant les seves lleis i reglaments, l'entrada d'inversions estrangeres en el seu territori,

Han convingut:

Article 1. *Definicions.*

Als efectes del present Acord:

1. Per «inversor» s'entén qualsevol nacional o qualsevol societat d'una de les parts contractants que realitzi inversions en el territori de l'altra part contractant:

a) per «nacional» s'entén qualsevol persona física que tingui la nacionalitat d'aquesta part contractant de conformitat amb la seva legislació.

b) per «societat» s'entén qualsevol persona jurídica o qualsevol altra entitat legal constituïda o degudament organitzada de conformitat amb la legislació aplicable d'aquesta part contractant i que tingui el seu domicili social en el territori d'aquesta mateixa part contractant, com ara societats anònimes, societats col·lectives o associacions empresarials;

2. Per «inversió» s'entén qualsevol tipus d'actius que hagin estat invertits per inversors d'una part contractant en el territori de l'altra part contractant de conformitat amb les lleis i els reglaments d'aquesta segona part contractant, inclosos, en particular, encara que no exclusivament, els següents:

a) la propietat de béns mobles i immobles, així com altres drets reals, com ara hipoteques, gravàmens, penyores i drets similars;

b) una societat o empresa mercantil o participacions, accions i obligacions d'una societat o qualsevol altra forma de participació en una societat o empresa mercantil;

c) el dret a aportacions monetàries o a qualsevol altre tipus de prestació en virtut d'un contracte que tingui un valor econòmic i estiguin relacionades amb una inversió;

d) drets de propietat intel·lectual i industrial; processos tècnics, coneixements tècnics («know-how») i fons de comerç;

e) drets a realitzar activitats econòmiques i comercials atorgats per llei o en virtut d'un contracte, incloses les concessions per a la prospecció, el conreu, l'extracció o l'exploració de recursos naturals.